୧୬-୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୨୫.୧୧.୮୫ ମଧୁବନ

"ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ମାଳାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ନିଶ୍ଚୟରେ ଦୃଢ ଥିବାର ମନେ କରୁଛନ୍ତି ? ଏଭଳି କ୍ୱଚିତ୍ କେହି ଥିବେ ଯେ କି ନିଜକୁ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଭାବୁନଥିବେ । ଯଦି କାହାକୁ ପଚରାଯିବ ଯେ ତୁମର ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ? ତେବେ କହିବେ ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ନଥାଆନ୍ତା ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ବା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ କିପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟରେ ସମସ୍ତେ ହଁ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନେ ବସିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯିବ ନା ? ନଚେତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ମୋର ଏବେ ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାନ୍ତୁ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା, ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ତେବେ ବିଜୟ ମାଳାରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ କାହିଁକି ରହୁଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉ□ର ଏକା ନା ! ତେବେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ କାହିଁକି ହେଉଛି ? କେଉଁଠି ଅଷ୍ଟରତ୍ନ, କେଉଁଠି ୧୦୦ ରତ୍ନ, କେଉଁଠି ୧୬ ହଜାର । ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ଅଷ୍ଟରତ୍ନଙ୍କର ଗାୟନ-ପୂଜନ ଏବଂ ୧୬ ହଜାର ମାଳାରେ ଥିବା ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଗାୟନ-ପୂଜନରେ କେତେ ଅନ୍ତର ରହିଛି ? ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଜଣେ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ପୁଣି ବି ଏତେ ଅନ୍ତର କାହିଁକି ରହିଛି ? ତେବେ କ'ଣ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିର ଶତକଡାରେ ଅନ୍ତର ଥାଏ କି ? ଯଦି ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହେବାରେ ଶତକଡା ଅର୍ଥାତ୍ କମ୍ ବେଶୀ ଅଛି ତେବେ ତା'କୁ କ'ଣ ନିଶ୍ଚୟ କୁହାଯିବ ? ଅଷ୍ଟରତ୍ନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ୧୬ ହଜାର ରତ୍ନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି କୁହାଯିବ ନା !

ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ବିଜୟ ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି— ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟନ୍ତୀ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟର ଅର୍ଥ ହେଲା ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟ । କେବେ ବିଜୟ ହେବ, କେବେ ହେବ ନାହିଁ, ଏଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରିସ୍ଥିତି ଯେମିତି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତି ଭିତରେ ନିଜର ସ୍ୱସ୍ଥିତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ବିଜୟର ଅନୁଭବ କରିବେ । ଯିଏ ବିଜୟୀରତ୍ନ ନୁହଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହୋଇଗଲା ମାୟାଠାରୁ ତା'ର ପରାଜୟ କେବେ ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଚାହେଁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବିବେ ଏବଂ କହିବେ ଯେ ଇଏ ହାରିଗଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା ପରାଜୟ ନୁହେଁ, ବିଜୟ ଅଟେ କାରଣ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଦେଖିବା ବା କରିବାରେ ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ନମ୍ରଚି□, ନିର୍ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରହଂକାରୀ ବା ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେକେବେ ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ପରାଜୟ ହୋଇପାରେ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାଜୟର ରୂପ ଦେଖାଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ତାହା ବାସ୍ତବିକ ବିଜୟ ଅଟେ । କେବଳ ସେହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କହିବାରେ ବା ସେହିଭଳି ବାତାବରଣ ଭିତରେ ନିଜେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିରୁ ପରିବ□ିତ ହୋଇ ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ଯେପରି ନ ହୁଅ । କିଏ ଜାଣେ ଏହା ବିଜୟ କି ପରାଜୟ— ଏହିଭଳି ସନ୍ଦେହ ନ ରଖି ନିଜର ନିଶ୍ଚୟରେ ମଜବୁତ ରୁହ । ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆଜି ଯାହାକୁ ପରାଜୟ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କାଲି ବାଃ ବାଃ ର ଫୁଲମାଳ ଦେବେ ।

ବିଜୟୀ ଆତ୍ମାର ନିଜର ମନ ଭିତରେ, ନିଜର କର୍ମ ଉପରେ କେବେ ବି ଦ୍ୱିଧା ନଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେହ ନଥିବ । ମୁଁ ଠିକ୍ କରୁଛି କି ଭୁଲ୍ କରୁଛି ? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କହିବା ଅଲଗା କଥା । ଅନ୍ୟମାନେ ତ କେହି ଠିକ୍ ବୋଲି କହିବେ, କେହି ଭୁଲ୍ ମଧ୍ୟ କହିବେ କିନ୍ତୁ ନିଜର ମନ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ବିଜୟୀ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ସହିତ ନିଜ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟୀ ଆତ୍ମାର ମନ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚ୍ଛ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ହଁ ଏବଂ ନାଁର ନିଜ ପ୍ରତି ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ସହଜ, ସତ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ସେଥିପାଇଁ କିଏ ଜାଣେ ହେବ କି ନ ହେବ... ଏହିଭଳି ଦ୍ୱିଧା ରହିବ ନାହିଁ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା— ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସତ୍ୟ ହେବା କାରଣରୁ ମନ ଭିତରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ନଥିବ, ସର୍ବଦା ଖୁସି ମଉଜ ରହିଥିବ ଏବଂ ଖୁସିର ଲହଡି ଉଠୁଥିବ । ପରିସ୍ଥିତି ଚାହେଁ ଅଗ୍ନି ଭଳି ରୂପ ନେଇଥିବ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷା ବିଜୟର ଏବଂ ଖୁସିର ଅନୁଭବ କରାଇବ କାହିଁକି ନା ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯିବେ ନା । ଏବେ ବି ଯଦି କେହି ଲୌକିକ ହିସାବରେ କୌଣସି କଥାରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଖୁସି ହେବା ପାଇଁ ହସିବା ନାଚିବା ବା ତାଳି ମାରୁଛନ୍ତି ନା । ଏସବୁ ହେଲା ଖୁସି ହେବାର ଲକ୍ଷଣ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନେ କେବେ ବି କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଏକୁଟିଆ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପଟେ, ମୁଁ ଏକୁଟିଆ ଗୋଟିଏ ପଟେ । ଚାହେଁ ଅଧିକ ଲୋକ ଅନ୍ୟପଟେ ଥା'ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ପଟେ ଏକୁଟିଆ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜକୁ ଏକୁଟିଆ ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଭାବୁ ଥାଏ ଯେ ବାବା ମୋ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କ

ତୁଳନାରେ ଅକ୍ଷୋଣୀ ମଧ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠି ବାବା ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସାରା ସଂସାର ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି । ବୀଜ ଭିତରେ ବୃକ୍ଷ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ବିଜୟୀ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଈଶ୍ୱରୀୟ ସାହାରାର ଅନୁଭବ କରିବ । ସାହାରା ଦାତା ବାବା ମୋ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ କରୁଥିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଆସିଯିବ ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କୁ କହିବ ବାବା ଆପଣ ମୋ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ନା ! ତୁମେ ହିଁ ମୋର ସହଯୋଗୀ ନା ! ବାସ୍ ଏବେ କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ମୋର । ସେମାନେ ଏହିଭଳି ସ୍ୱାର୍ଥବାଦି ସାହାରା ନେବେ ନାହିଁ । ଆପଣ ମୋର ଅଟନ୍ତି ନା ! ଏହିଭଳି "ଅଟନ୍ତି ନା"— ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କୁହାଯିବ ? ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛ ଯେ ଆପଣ ମୋର ସାହାରା ଅଟନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା କେବେ ବି ଏପରି ସଂକଳ୍ପ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଟିକିଏ ବି ବେସାହାରା ହେବାର ବା ଏକୁଟିଆ ହେବାର ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେବ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ବିଜୟୀ ହେବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚୁଥିବ । କେବେହେଲେ ଉଦାସୀ ହେବାର ବା ଏକୁଟିଆ ଅନୁଭବ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବିନାଶୀ ବୈରାଗ୍ୟର ପ୍ରଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ । କେବେ କେବେ ଯେତେବେଳେ ମାୟାର ଅତ୍ୟଧିକ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକାଳର ବୈରାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଏ କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଳ୍ପକାଳର ବିନାଶୀ ବୈରାଗ୍ୟ ଅଟେ । ସଦାକାଳର ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କେବଳ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃ□ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେହି ସମୟରେ କହି ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ଛାଡିଦେବା । ଭଲ, ମୋର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଗଲାଣି । ସେବା ବି ଛାଡି ଦେବି, ଏହାକୁ ବି ଛାଡିଦେବି । ଏହିଭଳି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯାଏ କିନ୍ତୁ ତାହା ବେହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାକାଳର ନୁହେଁ । ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ସର୍ବଦା ପରାଜୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଜୟ ଏବଂ ବିଜୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଜୟର ଅନୁଭବ କରିବେ । ବିନାଶୀ ଏବଂ ଅଳ୍ପକାଳର ବୈରାଗ୍ୟକୁ ଦୂରେଇ ରହିବା କୁହାଯାଏ । ଯଦି ବୈରାଗ୍ୟ ଶବ୍ଦ କହିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ଦୂରେଇ ଯିବା ଅଟେ । ତେବେ ବିଜୟୀ ରତ୍ନ କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ, ସମସ୍ୟାଠାରୁ, ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସବୁ କିଛି କର୍ମ କରି, ସବୁକିଛି ସମ୍ମୁଖୀନ କରି, ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃ□ରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଯାହାକି ସଦାକାଳର ଅଟେ । ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ଆତ୍ମାମାନେ କେବେହେଲେ ନିଜର ବିଜୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଲୁଗୁଣା ଦେବେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୋଷାରେପ କରିବେ ନାହିଁ । ଦେଖିଲ ! ମୁଁ ଠିକ୍ ଥିଲି ନା ! ଏହିଭଳି ଉଲୁଗୁଣା ଦେବା ବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା—ଏହା ଖାଲିଥିବାର ଲକ୍ଷଣ । ଖାଲି ଜିନିଷ ଜୋରରେ ଉଛୁଳିଥାଏ ନା ! ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରପୁର ଥିବ ତେବେ ଉଛୁଳିବ ନାହିଁ । ବିଜୟୀ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାହସ ବୃଦ୍ଧି କରିବ । କାହାକୁ ନ୍ୟୁନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ସାହାରା ଦାତା ହୋଇଥାଏ । ତଳେ ପଡିଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଥାଏ । ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ବ୍ୟର୍ଥଠାରୁ ସଦାସର୍ବଦା ଦୂରେଇ ରହିଥାଏ । ଚାହେଁ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ହେଉ, ବାଣୀ ହେଉ ବା କର୍ମ ହେଉ, ବ୍ୟର୍ଥଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟୀ । ବ୍ୟର୍ଥ କାରଣରୁ ହିଁ କେତେବେଳେ ପରାଜୟ, କେତେବେଳେ ବିଜୟ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ବ୍ୟର୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ମାୟାଠାରୁ ହାରିବା ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବ୍ୟର୍ଥ ସମ୍ପର୍କ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା— ଏହା ବିଜୟୀ ରତ୍ନର ଚିହ୍ନ । ବ□ମାନ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ରତ୍ନର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡିକ ମୋ ଭିତରେ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ? ଶୁଣାଇଥିଲି ନା— ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ତ ସମସ୍ତେ, ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଗୋଟିଏ ହେଲା ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମାନିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଚାଲିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ମାନୁଛ ଯେ ଭଗବାନ ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭଗବାନଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛି । ମାନିବା ବା ଜାଣିବା ଗୋଟିଏ କଥା କିନ୍ତୁ ଚାଲିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଯେଉଁଥିରେ ପିଲାମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଜାଣିଛ, ମାନୁଛ, ଏଥିରେ ଠିକ୍ ଅଛ କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ କଥାଟି ହେଲା ଜାଣିବା ଏବଂ ମାନିବା ସହିତ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦରେ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମରେ ନିଶ୍ଚୟର ବା ବିଜୟର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ଏଥିରେ ହିଁ ଅନ୍ତର ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଯାଉଛ । ବୁଝିଲ-- ନମ୍ବରରେ କମ ବେଶୀ କାହିଁକି ହେଉଛି !

ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନଷ୍ଟୋମୋହା । ନଷ୍ଟୋମୋହାର ପରିଭାଷା ବଡ ଗହନ । ତାହା ପୁଣି କେବେ ଶୁଣାଇବୁ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛି ନଷ୍ଟୋମୋହା ହେବାର ସିଢୀ । ଆଚ୍ଛା- ଆଜି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରୁପ ଆସିଛି । ଘରର ବାଳକ ହିଁ ଘରର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ଘରର ମାଲିକମାନେ ନିଜର ଘରକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି କହିବା ନା । ଘରକୁ ଆସିଛ ନା ଘରୁ ଆସିଛ ? ଯଦି ଲୌକିକ ଘରକୁ ନିଜର ଘର ମନେ କରିବ ତେବେ ତା' ପ୍ରତି ମୋହ ସୃଷ୍ଟି ହେବ କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଭାବ ଯେ ତାହା ମୋର ଅସ୍ଥାୟୀ ସେବାସ୍ଥାନ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଘର ତ ମଧୁବନ ଅଟେ ନା । ଆତ୍ମା ହିସାବରେ ପରମଧାମକୁ

ଘର କୁହାଯିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିସାବରେ ମଧୁବନକୁ ଘର କୁହାଯିବ । ଯେବେକି ହେଡ୍ ଅଫିସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ମାଉ□ଆବୁ ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ ଯେଉଁଠି ରହୁଛ ତାହା କ'ଣ ହେଲା ? ଅଫିସ୍ ହେଲା ନା । ସେଥିପାଇଁ ତ ହେଡ୍ ଅଫିସ୍ ବୋଲି କହୁଛ । ତେଣୁ ଘରୁ ଆସି ନାହଁ ଘରକୁ ଆସିଛ । ଅଫିସରୁ କେତେବେଳେ ବି କାହାକୁ ବଦଳି କରାଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ଘରୁ ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଫିସ ତ ବଦଳି କରିପାରିବ । ଯଦି ଘର ମନେ କରିବ ତେବେ ମୋର ପଣିଆ ରହିବ । ସେ□ରକୁ ମଧ୍ୟ ଘର ବୋଲି ଭାବୁଛ ସେଥିପାଇଁ ମୋର ପଣିଆ ଆସିଯାଉଛି । ଯଦି ସେ□ର ମନେ କରିବ ତେବେ ମୋର ପଣିଆ ରହିବ ନାହିଁ । ଘର ହୋଇଗଲେ ବା ଆରାମ କରିବାର ସ୍ଥାନ ହୋଇଗଲେ ମୋର ପଣିଆ ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ ନିଜର ଘରୁ ଆସିଛ । ଏହିଭଳି ଯେଉଁ ଗାୟନ ରହିଛି— ନିଜର ଘର ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତାଙ୍କର ଦ୍ୱାର । ଏହା କେଉଁ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି ? ବାସ୍ତବିକ ଦାତାଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ବା ଆମ ନିଜର ଘର ତ ମଧୁବନ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ନିଜ ଘରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତାଙ୍କର ଘରକୁ ଆସିଛ । ଘର କୁହ ବା ଦ୍ୱାର କୁହ ଏକା କଥା । ନିଜର ଘରକୁ ଆସିଗଲେ ଆରାମ ମିଳିଯାଏ ନା । ଏଠାରେ ମାନସିକ ଆରାମ ସହିତ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଆରାମ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଉଛି । ଏଠାରେ କ'ଣ ତୁମକୁ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ପଡୁଛି ? ରୋଷେଇ କର ତେବେ ଯାଇ ଖାଅ— ଏଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଆରାମ ମିଳିଯାଉଛି କାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୋଜନର ଥାଳୀ ମିଳିଯାଉଛି । ଏଠାରେ ତ ଠାକୁର ହୋଇଯାଉଛ । ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଯେପରି ଘ□ ବାଜିଥାଏ ନା । ଯଦି ଠାକୁରଙ୍କୁ ଉଠାଇବାକୁ ଥିବ ବା ଶୁଆଇବାର ଥିବ ତେବେ ଘ□ ବଜାଇବେ । ଭୋଗ ଲଗାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଘ□ ବଜାଇବେ । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଘ□ ବାଜୁଛି ନା । ଆଜିକାଲି ସଉକିଆ ହୋଇଗଲେଣି ସେଥିପାଇଁ ରେକର୍ଡ ବଜାଉଛନ୍ତି । ରେକର୍ଡ ବାଜିଲେ ଶୋଉଛ, ରେକର୍ଡ ବାଜିଲେ ଉଠୁଛ, ତେଣୁ ଠାକୁର ହୋଇଗଲ ନା । ଏହି ସମୟର ସବୁ ପ୍ରଥା-ପରମ୍ପରାକୁ ହିଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କପି କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତିନି ଚାରିଥର ଭୋଗ ଲାଗୁଛି । ଚୈତନ୍ୟ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ୪ଟା ବେଳଠାରୁ ଭୋଗ ଲଗାଇବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଭୋଗ ଲାଗିବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଚୈତନ୍ୟ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କର ସେବା ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ନିଜେ ଭଗବାନ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । କାହାର ? ଚୈତନ୍ୟ ଠାକୁରମାନଙ୍କର । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ଝୁଲାଉଥିବ । ବୁଝିଲ— ସବୁ ଜୋନ୍‌ର ପିଲାମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗେହ୍ଲା ଅଟନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବି ଯେଉଁ ଜୋନ୍ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଗେହ୍ଲା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଗେହ୍ଲା ତ ସମସ୍ତେ ଅଟ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଗେହ୍ଲା ହୁଅ । ମାୟାର ଗେହ୍ଲା ହୁଅ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ମାୟାର ଗେହ୍ଲା ହୋଇଯାଉଛ ନା ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଚ□ଳତା କରୁଛ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିଛନ୍ତି, ଭଗବାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା !

ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ରତ୍ନ, ସର୍ବଦା ଭଗବାନ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟର ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପରାଜୟ ଏବଂ ବିଜୟ ଉଭୟରେ ବିଜୟର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାରା ହେଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସାହାରାଦାତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ:-

(୧) ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା ? ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ତ ନୁହେଁ ନା । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ଯାହାବି କର୍ମ କରିବେ ତାହା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହିଁ ହେବ । ଯେବେକି ଜନ୍ମ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତେବେ କର୍ମ ସାଧାରଣ କିପରି ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଜନ୍ମ ବଦଳିଯାଏ ସେତେବେଳେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯାଏ । ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କର୍ମ ସବୁକିଛି ବଦଳିଯାଏ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନୂଆ ଜନ୍ମର ନବୀନତା ଭରା ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଛ ? ଯେଉଁମାନେ କେବେ କେବେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ ମିଳିବ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିମି□ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିମି□ ହେବାର ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଚାଲିଥାଏ, ଏବଂ ଫଳ ଖାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠଯୁଗର ଫଳ । ଏହି ଫଳକୁ ଖାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବେ । ଏହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ସହଜରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନିଅନ୍ତି । ପରିସ୍ଥିତି ତଳେ ରହିଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ଉପରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସାପ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବାର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସାପର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ନୃତ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ତେବେ ଏହା ତ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ଚିତ୍ର ଅଟେ ନା ! କେତେ ବି ବିଷଧର ସାପ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତା' ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନୃତ୍ୟ କରିପାରିବ । ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ମୃତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରିଦେବ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ସମର୍ଥତା ଥିବ ସେଠାରେ ବ୍ୟର୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ସମର୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛି, ଏହି ସ୍ମୃତି ରୂପୀ ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ।

(୨) ସମସ୍ତେ ଅମର ପିତାଙ୍କର ଅମର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଅମର ହୋଇଯାଇଛ ନା ? ଯଦିଓ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଛାଡିଦେଉଛ ତେବେ ବି ଅମର ଅଟ, କାରଣ ? ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରୁଛ । ଖାଲି ହାତରେ ଯାଉ ନାହଁ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ମୃତ୍ୟୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଭରପୂର ହୋଇ ହୋଇ ଯିବା କୁହାଯିବ । ମରିବା ଅର୍ଥ ହାତ ଖାଲି କରି ଯିବା । ଭରପୁର ହୋଇ ଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବସ୍ତ୍ର ପରିବ□ନ କରିବା ତେଣୁ ଅମର ହୋଇଗଲ ନା । ଅମରଭବର ବରଦାନ ମିଳିଗଲା, ଏଥିରେ ମୃତ୍ୟୁର ବଶୀଭୂତ ହେଉ ନାହଁ କାରଣ ଜାଣିଛ ଯିବାକୁ ବି ହେବ ଏବଂ ଆସିବାକୁ ବି ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଅମର ଅଟ । ଅମରକଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ଅମର ହୋଇଯାଇଛ । ପ୍ରତିଦିନ ବଡ ସ୍ନେହର ସହିତ କଥା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛ ନା । ବାବା ଅମର କଥା ଶୁଣାଇ ଅମରଭବର ବରଦାନ ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍, କେବଳ ଏହି ଖୁସିରେ ରୁହ ଯେ ଆମେ ଅମର ହୋଇଗଲୁ, ମାଲାମାଲ୍ ହୋଇଗଲୁ । ଖୋଲିଥିଲୁ ଭରପୁର ହୋଇଗଲୁ । ଏଭଳି ଭରପୁର ହୋଇଗଲୁ ଯାହାକି ଅନେକ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଲି ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ ।

(୩) ସମସ୍ତେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛ ନା । ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ସଦାସର୍ବଦା ସୁଖଦାୟୀ ଅନୁଭବ କରାଇବ । ଏହି ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଯାତ୍ରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେହେତୁ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା କରିନେଲ ତେଣୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଯାତ୍ରା ହୋଇଗଲା, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯାତ୍ରା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ସବୁଠାରୁ ମହାନ ଯାତ୍ରା ଅଟେ ନା । ମହାନ ଯାତ୍ରାରେ ସବୁ ଯାତ୍ରା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ । ପୂର୍ବରୁ ଯାତ୍ରା ବା ତୀର୍ଥ କରି କରି ଏଣେ ତେଣେ ଭଟକୁଥିଲ ଏବେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ ସ୍ଥଳରେ ପହ□ ଯାଇଛ । ଏବେ ତ ମନକୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ ମିଳିଗଲା ଏବଂ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ ମିଳିଗଲା । ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଯାତ୍ରାରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଭଟକିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରୀ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଉପରାମ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବ ଏବଂ ନିର୍ମୋହୀ ମଧ୍ୟ ରହିବ । କାହାପ୍ରତି ବି ମୋହ ଯିବ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରୀର କାହା ପ୍ରତି ମୋହ ନଥାଏ । ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି ସଦାସର୍ବଦା ରହିଥାଉ ।

ବିଦାୟ ସମୟରେ:- ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗୀ । ସହଯୋଗୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ମନେ କରି ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ଗଳାର ହାର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ଆଚ୍ଛା— ସବୁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭଲ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା !

ବରଦାନ:- ସଚ୍ଚା ସେବାଦ୍ୱାରା ଅବିନାଶୀ, ଅଲୌକିକ ଖୁସିର ସାଗରର ଲହଡିରେ ଖେଳୁଥିବା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାପଦାଦା ଏବଂ ନିମି□ ହୋଇଥିବା ବଡ ମାନଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ଅଲୌକିକ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ନିଜର ସେବା ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି, ଆତ୍ମିକ ମଉଜ ଏବଂ ବେହଦର ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ସର୍ବଦା ଖୁସିର ସାଗରର ଲହଡିରେ ଖେଳୁଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ସେବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବିନାଶୀ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଖୁସିର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୌଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ବା ଆକର୍ଷଣ ମୂରତ ହେବା ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୁଅ ।

ସୂଚନା:- ଆଜି ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ ବା ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ ଠାରୁ ୭.୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସରେ ଏହି ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ କରିବେ ଯେ ମୋ ଆତ୍ମାରୁ ପବିତ୍ରତାର କିରଣ ବାହାରି ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛି । ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ପତିତ-ପାବନୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ ।